

og Fortrædeligheder ud af; men hvad Korn der kommer ud af det, det ved vi ikke noget om.

Det foreliggende Lovforslag er, som jeg før sagde, meget indviklet og vanskeligt at forstaa for Menigmand. Det sikrer ikke Samfundet noget bestemt Kvantum, fordi det bygger paa et urigtigt og uretfærdigt Grundlag, nemlig Jordværdi, og det medfører, som jeg alt har nævnt, den af Landmændene ganske naturligt ildesete Kontrol og truer saa oven i Købet dem med Afgift og Bøder af 5 Kr. pr. Tønde, som ikke er i Stand til at levere.

Jeg maa for mit Vedkommende beklage, at Ministeren byder Landbruget dette Forslag, og at Rigsdagen har saadanne Vilkaar at behandle det under. Det er efter min Overbevisning et Forslag, der vil afklæde saa mange Gaarde for det halve af deres Besætninger, at Gaardslagternes Virksomhed er for intet at regne sammenlignet dermed, og det skyldes navnlig dette, at Ydelsen efter Jordværdi intet Hensyn tager til de enkelte Landbrugs særlige Driftsformer. En Ejendom, der har en stor Besætning og som Følge deraf dyrker mange Foderafgrøder, men har en lille Kornavl, skal forholdsvis efter sin Jordværdi afstaa til Staten lige saa meget pr. 1,000 Kr. som den, der drives som kvægløst Landbrug og ikke selv har Brug for sit Korn. Følgelig maa den første sælge bort af sin Besætning for at kunne præstere til Staten det, denne skal have, medens den anden, der har dyrket mere Korn, fordi det passer bedre for hans Driftsform — naar han har en lille Besætning, dyrker han en meget større Part af sit Areal med Korn —, kommer af med en langt mindre Brøkdæl end den, der har en stor Besætning, som han derfor bliver nødt til at reducere. Det lader sig ikke gøre Aar efter Aar at holde Besætningerne oppe paa den Maade, vi har gjort det i Aar. Nej, det kvægløse Landbrug, der almindelig dyrker Korn op til 60 pCt. af deres Areal, det er det, som faar Fordelen af at slippe med at levere en lille Del af sin Avl, og Resten, som det faar til overs, faar det en stor Pris for, saaledes som det har været nævnt.

Denne delvise Ruin for den danske Kvægavl vil Landboforeningerne sørge for at afværge, og det var egentlig Hovedhensynet ved dette Forslag, idet man tilsignede at tage saa vidt muligt, saa vidt man kunde træffe det, en ligelig Procentdel af hver Mands Kornavl, saadan som den faktisk var, saaledes at den, der avler meget Korn og har besaaet forholdsvis

meget af sine Marker med Korn, kommer til at give en tilsvarende Part deraf. Jeg anser ikke for mit Vedkommende Landboforeningernes Forslag for dødt endnu; jeg ved, at der staaer stærke Kræfter ude i Landet bag ved det. Jeg vil skitsere kort, hvad det er; thi jeg er ikke sikker paa, at ærede Medlemmer har en ganske nøjagtig Opfattelse af det. Forslaget gaar ud paa, at man siger: Vi erkender, at Samfundets Behov maa vi under de foreliggende Omstændigheder, da vi nok staaer uden Beholdninger ved Høstaarets Slutning, sætte til tidtnævnte  $7\frac{1}{2}$  Million Tønder. Saa siger vi endvidere: For at aflaste de mindre Landbrug ligner vi 15 Tønder paa hvert ligningspligtigt Brug, og naar de er lignede og fordelt, kan de trækkes fra igen uden at angribe de  $7\frac{1}{2}$  Million Tønder. 15 Tønder pr. ligningspligtigt Brug giver, naar man regner med 150,000 Brug, 2,25 Millioner Tønder, og saa er vi oppe paa 9,75 Million Tønder. Hertil kommer  $2\frac{1}{2}$  Million Tønder til Saasæd, idet vi foreslaar at fordele dem ogsaa; det gør hverken fra eller til, men de bør fordeles; det er bare, at man kan sige, at der er levnet Landmændene Saasæd ved denne Ligning. Der bliver lagt 125 kg til for hver Tønde Land besaaet Areal, og det bliver trukket fra igen, saa det gaar lige op, man kan for saa vidt ganske se bort fra de  $2\frac{1}{2}$  Million Tønder. Men det har den reelle Betydning, at det betyder noget for de daarlige Jorder, hvor de i Forhold til deres Avl bruger en meget større Part til Saasæd. Saa er det vort Forslag, at der i Maj Maaned foretages en Tælling af de Arealer, der er besaaede med Frø og Korn, idet vi foreslaar, at der skal ydes samme Kornydelse af Frøarealet som af Kornarealet. Dernæst fordeler man det samlede Kvantum over Amtskredsen efter de i Kommunerne gennem Aarene opgivne Foldtal, idet man tager Gennemsnittet for Aarene fra 1911 til 1915 og endvidere det besaaede Areal, det Areal, som i Amtet er besaaet med Korn i Aar. Paa samme Maade deles det nu ved et simpelt Regnestykke fra Amterne til Kommunerne, ogsaa paa Grundlag af Foldtallet for hver Kommune og det besaaede Areal i hver Kommune. Saa ved hver Kommune, hvad den som Enhed eller Helhed har at levere til Samfundets Behov; saa bliver der ikke Tale om, at man ikke ved, hvad der kommer ind; saa ved man det netop. Dernæst er der en Bestemmelse om, at man under særlige Forhold kan foretage nogen Forskydning, og hvorledes det kan ske. Det er en stor Fordel ved dette Forslag, at